

har Brug for. Bag efter undrer det én, at ingen af disse Damer, ikke en eneste, har ytret et Ord om Betingelserne for Arbejdets Udførelse. Gjaldt det kun selve Arbejdet? Var Lønnen derfor en Biting? Eller var Grosserereren den eneste, der havde Interesser i dette Tilfælde? — Man tager mod Arbejdet og Betingelserne, som det bydes én, og — takker. Og man arbejder. Alle éns Tanker er koncentreret om et eneste Punkt: *det skal gaa!* Dagligt Brød og Fred i sin egen lille Stue! Skulde det være for store Fordringer? Skulde det ikke kunne opnaas ved en ærlig Villie og Udholdenhed til at arbejde 16—17—18 Timer i Døgnet?

Man arbejder, overvejer „Betingelserne“ og regner. Der er nu til Eks. Tungebroderi: 25 Øre pr. Alen ÷ Brodér-garnet, som man selv lægger til, 36 Tunger i hver Alen, 45—50 Sting i hver Tunge, 17—1800 Sting i hver Alen, ca. 7000 Sting for en Kr. Kan dette Arbejde præsteres paa én Dag? Ja, — efter megen Øvelse — fra 6 Morgen til 11—12 Nat. Man er træt. Det bliver trivielt i Længden. Man prøver igen. Man prøver nyt. Man prøver, spørger og forhører sig hos sine Lidelsesfæller. Erfaringerne bliver overalt de samme: Der gives for Tiden intet kvindeligt Hjemme-arbejde, absolut intet, der — uden Maskinhjælp — kan indbringe 1 Kr. for en 12 Timers Arbejdsdag. I de allerfleste Tilfælde vil Betalingen tvertimod være nærmere en halv end en hel Krone. Man reducerer sine Fordringer til det mindst mulige. Middagsmaden kan undværes. I lange Sommerdage, hvor der kun bruges Lys en Timestid hver Aften, varierer Husholdningsforbruget mellem 30 og 32 Øre pr. Dag. Ved uafbrudt dagligt Arbejde — Søndag Eftermiddag iberegnet — kan Indtægts- og Udgiftskontoen balancere. Man kan betale sin Husleje og hævde sin Selvstændighed med Ret til at anses for et ærligt Menneske. Men — man længes. En eneste Sommer-Søndag maa man vel kunne forsvare at — „spilde“ — være fri — slaa sig løs — en eneste Dag. Man gaar ud paa Langelinje og føler sig som Fuglen og Fisken. Sent naar man tilbage igen, træt, dødtræt, — men benytte Sporvognen, det vilde tage et Par Timers Arbejde næste Dag, det gaar ikke an. Saa vaagner man senere næste Morgen — med et Forskrækkelsens Udbrud: man har spildt nogle Timer foruden Søndagen. Nu skal man kun anstrænge sig dobbelt for at indhente det forsømte. Bedrageriske Fornøjelse: at slaa sig løs. Der er alligevel Maade med Paradiset i København. Og hvorfor? Hvorfor skal Arbejdsvilkaarene være saa trange, saa tunge og saa fortvivlede for dem, der vilde være saa glad og taknemlig for at tjene deres daglige Brød?